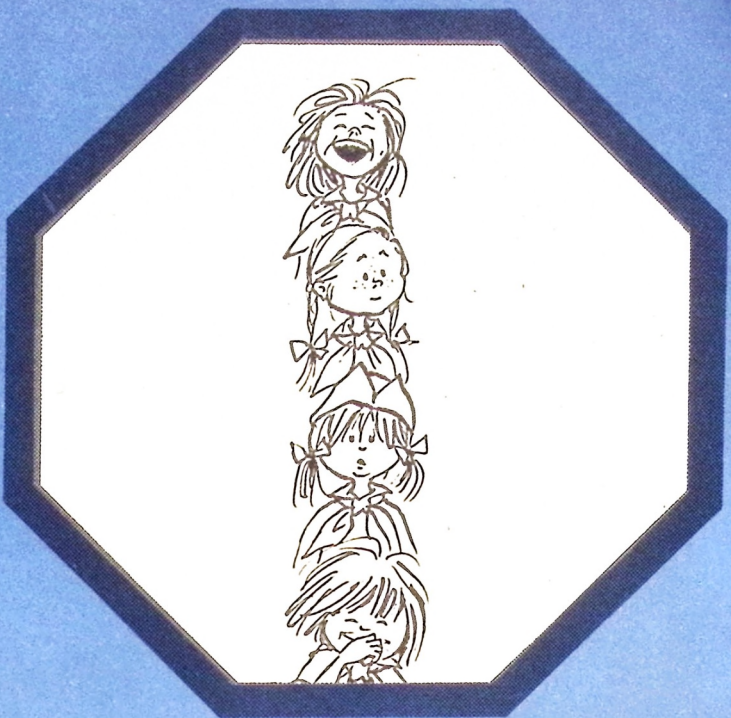

1 PIGE SPEJDERNE

Februar 1969. 51. argang

PIGE
SPEJDERNE

Medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps

PIGESPEJDERNE

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, 4520 Svinninge Sj. Tlf. Svinninge (03-465) 178, bedst efter kl. 14.

I redaktionen: Karen Sørensen, Gurli Christiansen, Kirsten Astrup Larsen, Lis Jørgensen, Karen Nordstrøm (blåmejsestof) og Ella Breinholdt Iversen (ansvarsh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø.

Postbox: Inger Rosenkilde, Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Enkelt-abonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 15,00 – på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 3,00.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

INDHOLD:

Korpslejren 1970	3
Vi sy'r og snakker	4
Spejdere i Peru	6
49 kg frimærker	7
Bølle beretter	8
Internationalt kryds	11
Kollegiet	12
5 Keys camp	13
Mest for seniorer	13
Kertelejr	14
Gemmesider	15
Er spejderbevægelsen	19
Nordisk PF-lejr	20
Blåmejsesider	21
Jubilæum i Horsens	25
Indbydelser	26
Kløversiden	27
Glade Rødding-spejdere	28
Postbox	30
Sådan laves det	32

Pigespejderne i 1969

Med det første nummer i 1969 ønsker redaktionen alle læsere et godt nytår og takker for god interesse for bladet i 1968.

„Pigespejderne“ vil i 1969 udkomme i seks normale numre – ca. 1. februar, ca. 1. april, ca. 1. juni, ca. 15. aug., ca. 1. okt. og ca. 1. dec. Stof til de efterfølgende fem numre skal være sendt til redaktionen inden 20. febr., 20. april, 1. juli, 20. aug. og 20. okt. samt for februar-bladet 1970 inden 20. dec. 1969.

Vi håber, at mange af jer vil gribe penen i 1969 og sende os sin uforgribelige mening om dette eller hint – også gerne om „Pigespejderne“ – eller fortælle om oplevelser, andre kan glæde sig over. Uden læsernes medleven og medvirken kan vi ikke lave et blad, der er jeres blad.

Selv om det, som Storm P sagde, er vanskeligt at spå, især om fremtiden, venter vi, at to store ting vil præge bladet i 1969 – nemlig forberedelsen til korpslejren i 1970, og blåmejsernes 40 års jubilæum sidst på året. Derfor er forsidenes billeder forresten også blåmejsemotiver.

Skulle der stadig være steder i landet, hvor det kniber med at få uddelt bladet, håber vi, at der i det nye år må kunne skabes en ordening, så f. eks. et tropsrådsmedlem sørger for uddelingen af bladene til trop, flok og gruppe. Vi er nemlig så store „i slawet“, at vi synes, at alle bør have „Pigespejderne“, mens tryksværten endnu er varm.

Penge til „Vor ven“

166,46 kr. er det nette beløb, som spejderchefen har fået, ved at „sælge“ sin autograf for 25 øre pr. gang sidste år.

Pengene går til „vor ven 68“ – hvem vor ven helt bestemte er, kan vi ikke sige, men det bliver en spejder fra et nyt spejderland, som på denne måde hjælpes til at komme til verdenskonferencen, der holdes i Finland i år.

TRYK PÅ DIN KNAP

Så kan du godt trykke på din egen startknap for KORPSLEJREN i 1970. Korpslejrudvalget har for længst trykket på sin. Planerne tager mere og mere form og gør det hele mere spændende.

Korpslejren skal ligge ved Hostrup Sø i Sønderjylland – det bliver i dagene fra ca. den 14. juli til den 24. juli 1970.

»Nøgle-ordet« for lejren er fundet – vi tillader os at holde dig i spænding, så du må vente lidt endnu med at få det at vide. Til gengæld kan vi godt afsløre, at der bliver stor udenlandsk deltagelse, og at du senere vil få at vide, hvordan du skal forholde dig med hensyn til at invitere penneveninder med.

Vi kan også godt afsløre at lejren bliver delt op i underlejre – sikkert fem underlejre – som distriktscheferne i fællesskab skal lede. Der ymtes forresten også noget om, at der bliver en lejrbo, en lejrpladebar, et lejrhospital, en lejravis, masser af fritidsbeskæftigelse og mange andre gode ting. Sevfølgelig bliver der også tid til det væsentligste – at leve et hyggeligt og rart lejrliv sammen med kammerater fra nær og fjern.

Vi får ca. 55 tdr. land at boltre os på. Selv om vi er mange, skulle der være god plads til os alle. Der vil blive sørget godt for os – der bliver lavet veje, vi kan færdes på, bygget tre vandværker, der kan skaffe vand til os, og mange andre ting, der er nødvendige, når Danmarks glade blå samles i én lejr.

Du kan roligt begynde at forberede dig på lejren og spare sammen til den.

TAG MED – DET BLI'R ALLE TIDERS LEJR.

SPANIEN

TOGO

Vi syr og snakker internationalt

Så er vi nået til de to næstsidste mønstre til klokkestrengen. Forhåbentlig har I ikke i juledagene fået gemt arbejdet for langt væk. - På forskellige breve har vi konstateret, at der er stor interesse for klokkestrengen.

Samtidig med mønstrene bringer vi lidt oplysning om spejderne i Spanien og Togo.

SPANIEN

I Spanien er der to pigespejderorganisationer. I 1955 fik de et fællesråd under navnet COMITE DEL ENLACE DEL GUIDISMO EN ESPAÑA.

Den ene organisation hedder ASOCIACION GUIAS DE ESPAÑA, og i denne er der ca. 1000 spejdere fra hele Spanien.

Den anden organisation hedder GUIATGE CATALA. I denne er de fleste spejdere fra landsdelen Katalonien, og der er ca. 3500. Det er emblemet fra denne organisation, der er på klokkestrengen, og det bæres på kulørte armbånd på venstre overarm. Armbåndet er rød for seniorer, mørkegrøn for spejdere og gul for blåmejser.

Deres motto er Siempre Preparada, som betyder Altid beredt.

Blåmejser hedder Alita er fra 8-12 år.

Spejder hedder Guia er fra 12-17 år.

Seniorspejder hedder Guia Mayor er fra 17 år og over.

I et stort europæisk land som Spanien skulle man tro, at der var mange flere spejdere, men først i 1947 efter den anden verdenskrig kom der rigtig gang i spejderarbejdet, og det synes nu som om, det skal lykkes at få det til at brede sig til alle større byer i landet.

Spanien er Associate Member i WAGGS.

TOGO

I den lille afrikanske stat Togo er der også to pigespejderorganisationer, heraf er den ene katolsk, mens den anden er åben for alle piger lige meget, hvad de tror på.

Den ene hedder ÉCLAIREUSES UNIONISTES DU TOGO, og som du kan se af bogstaverne på klokkestrengen, er det denne organisations emblem, der er derpå.

Deres motto er Sois prete - vær parat.

Blåmejser hedder Lutins.

Spejder hedder Eclaireuses.

Den anden organisation hedder GUIDES DU TOGO, og der er ca. 2000 spejdere ialt i Togo.

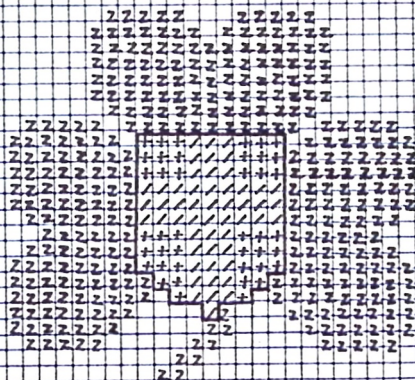
Deres fællesråd hedder FÉDÉRATION DES GUIDES ET DES ÉCLAIREUSES DU TOGO.

Togo er Associate Member i WAGGS.

AUËTE

Y
PDATE

SPANIEN

KORSTING:

Z GRÜN

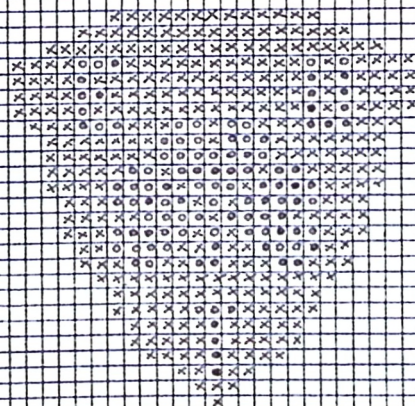
+ NID

/ RED

STICKESTING:

I SORT

TOGO

KORSTING:

X BL

O GUL

STICKESTING:

I SORT

Spejdere i Peru

Spejderne i Peru sender jer de hjerteligste lyknskninger på tænkedag og minder jer om, at de har bygget og driver en skole for fattige børn.

Der er stor mangel på skoler i Peru. Langt fra alle børn kan få lov at lære at læse og skrive.

Desværre har spejderne ikke penge nok til at drive og udvide denne skole, men I kan hjælpe dem ved at sælge UNESCO kuponer til fordel for dette projekt. Tak til Løyer's „Jægergårdspiger“ og „Stormtropper“ samt spejdere fra Aadal division, som allerede har støttet denne skole.

Fløjtespillerprojekt

Gæt, hvem der er første-fløjtenisten.

Det er filmstjernen Debbie Reynolds, som selv er fører.

(Fra Council Fire).

I USA er man i gang med et projekt, der hedder „Fløjtespillerprojektet“. Det har følgende 4 formål:

1. at undgå, at en trop nedlægges på grund af førermangel.
2. at bygge bro mellem blåmejser, spirere, spejdere og seniorer.
3. at give alle troppe den rigtige størrelse for at kunne gennemføre et godt træningsprogram.
4. at øge antallet af nye troppe i områder, hvor der ikke tidligere har været spejdere.

Klampenborg trop synes, at vi mangler billedstof i bladet, og for at hjælpe os ud af problemet, sender de os dette billede, der er taget i september måned, da nye

spejdere blev „døbt“ i troppen. Der er nu 28 spejdere i troppen, efter at nogle spillere er oprykket.

– Tak for billedet.

49 kg frimærker

49 kg og 413 gram nåede vi i frimærkeindsamlingen i 1968. Et pænt resultat, når vi betænker, at vi ved oktober-tide kun havde fået 15 kg ind! Vi siger *mange tak* til alle flittige klippere, som har villet være med til at hjælpe Sangam med at få vandforsyningen bragt i orden.

Årets resultat står ganske vist lidt langt nede i rækken, sammenlignet med tidligere års resultater – sidste år fik vi over 110 kg ind – men vi tror, at det er en slags „stillehed før stormen“, så vi får rigtig mange frimærker ind i år.

Inden vi går over til at fortælle om dette års formål, vil vi lige sige, at nr. 1 i 1968 blev:

2. Sjølund trop med 5,005 kg,
og nr. 2 blev:

4. Århus trop og flok med 3.680 kg.

Vinderne vil blive orienteret om deres præmier, og i næste nummer bringes listen med alle resultater.

I 1969 samles vi om at klippe frimærker, så vi kan købe en god *duplikator* til vore kammerater, der er kløverspejdere. Netop kløverspejderne har god brug for en duplikator, så de nemt kan få mangfoldiggjort deres meddelelser. Kløverspejderne bor jo meget spredt, så de må sende mange meddelelser ud og skrive flittigt sammen – de udgiver for resten også et godt lille blad, der hedder „Kløverstafetten“. Dette blad skal også duplikeres, så mon ikke I forstår, at en duplikator blandt mange andre ting står på kløverspejdernes ønskeseddel.

I kan hjælpe med til at skaffe denne duplikator ved at klippe danske frimærker – de klippes af med en kant på ca. 0,5 cm og sendes i så store portioner som muligt i løbet af året til korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø. Frimærkerne skal ikke afvaskes, men til gengæld må I sikre jer, at alle takker er der.

Vi venter mange „duplikator-frimærker“ i 1969.

BØLLE BERETTER:

Kitta, Carmen og Vino

»Jo bedre vi lærer mennesker af andre racer at kende«, sagde min – åh! så tolerante klasselærer forleden, da det var lykkedes os at lokke ham til at tale om raceproblemer i en engelsktime, som vi slet ikke havde lyst til, »des mere bliver vi klare over, at de ligner os. De tænker og føler lige som vi. De bor under lidt andre forhold, men de er ikke ret meget anderledes!«

»JO, de er!«, brølede jeg, og det lys, der havde strålet i hans øjne, mens han for sit indre blik så gule, hvide og sorte mennesker marchere hen til den store

bollesprøjte og forsvinde ind i den ene ende, for at komme ud i den anden som eventyrligt ens prikkede eller skotskternede individer, – det slukkedes pludselig.

»Lad os så for 293. gang høre om dine erfaringer fra Ceylon«, sukkede han, mens han satte sig bag katederet og alle de andre i klassen satte sig til at sove.

»Vi er smadder forskellige!« sagde jeg, ikke blot i kulør, men i tankegang og levevis. Om det er fordi de er af en anden race, eller måske har en an-

den religion, eller hvad grunden er, det ved jeg ikke. Men jeg er glad for, at det er sådan, og jeg kan ikke forstå, hvorfor nogle mennesker absolut synes at verden først er værd at leve i den dag, hvor vi allesammen tænker, taler og reagerer ens!»

Jeg har vist nok fortalt jer alt for lidt om familien Manuel i Colombo. Dem boede jeg hos på Ceylon, når jeg ikke var i lejr, på udflugter el. lign., og den bestod af fatter, som var ingeniør, mutter, som var lærerinde, tante Pearl, som passede huset og tre døtre på 16, 18 og 20 år, og de hed Kitta, Carmen og Vino.

Mens vi snakkede om kulør, så forbavtede det mig meget, da jeg kom til Ceylon, at folk havde så mange forskellige farver. De var der lige fra det lyseste, som sagtens kunne gå gennem hovedgaden her i byen uden at en hund ville gø, og til det helt mørkebrune. Det skyldes, at man på Ceylon har flere racer bosat, og familien Manuel hørte til den race, som hedder Tamiler, og de er meget mørke i løden.

Da jeg ankom til Colombo med min dødssyge februar-teint, så stillede disse tre søde, chokoladebrune piger sig op for mig og sagde: »Ah, sikke en dejlig farve, du har!» Jeg svor og bandede – så godt som jeg nu kunne på engelsk – og bedyrede, at der var ikke én i min klasse, som ikke hjertens gerne ville ofre 3 long-playing plader og en biograf-tur, for at se ud, som de gjorde. Men de troede mig ikke. De smilede sødt og var alt for høflige til at sige det højt; men det var ikke svært at læse deres tanker. Når de selv skulle i byen greb de i en stor dåse, som stod under spej-

let, og dryssede et imponerende lag af lyserødt pudder ud over hoved, hals og arme.

I løbet af et par dage begyndte jeg selv at få farve i ansigt og på arme, og I kan tro, det var skægt at se pigernes forbavselse over min glæde ved at blive solbrændt. Da jeg havde været der en uge, kunne jeg måle min underarms kulør med den lyseste af døtrene, og den sidste dag inden jeg skulle rejse tilbage til Danmark, lagde jeg min arm på bordet og sagde til fatter Manuel: »Hvem af os har nu mest farve?«, og der var ikke stor forskel. Det allersjoveste var, at for hver tone min hud fik, blev jeg i endnu højere grad regnet som et medlem af familien.

De havde en dejlig naturlig selvtillid. Den ene af pigerne blev bedt om at modtage premierministeren ved hans ankomst til jubilæumslejrens åbningsceremoni. Tænk, hvis du eller jeg eller en af dine patruljekammerater blev bedt om i korpslejren at modtage statsminister Baunsgaard. Vi ville sige: »Det kan jeg ikke!«, »Hvad skal jeg finde på at sige til ham?«, »Hvordan skal jeg holde hænderne i al den tid, jeg står og venter på ham?« eller noget andet lige så begavet, men Vino sagde bare »Ja«, og gik hjem og gik i gang med forbedelserne, og klarede det hele, så jeg bare stod og måbede imens.

Men familien ville gerne give mig en chance for at føle den samme selvtillid, og deres anstrengelser i den anledning var rørende. Den første aften efter at jeg var faldet til i deres hus, så slog de klaveret op og spurgte smilende: »Spiller du på klaver?«.

Jeg rystede slukøret på hovedet,

hvorefter de hentede en violin og tilbød mig den til at udfolde mig på. Så måtte jeg indrømme min fuldstændige mangel på evner på det musikalske felt, og det tog de til efterretning uden bebrejdelser. Alle spekulerede voldsomt i et par tavse sekunder. Så mindedes Kitta åbenbart, da jeg om morgenen havde pakket kufferten ud. Hun og hendes søstre havde stået og set beundrende på hver en klud, jeg hev ud for at hænge ind i skabet. Jeg var lykkelig over, at min mor ikke kunne høre deres begejstrede udråb over alle mine ældgamle sommerkjoler, så ville det vare år, før hun syntes jeg trængte til blot den allerbeskedneste fornyelse.

»Syr du dit tøj selv?«, spurgte Kitta, og hun lattede sig lidt i stolen, som om hun var parat til at køre trædesymaskinen ind i stuen, så jeg kunne vise mine færdigheder på dette instrument.

»Nej, nej!« sagde jeg forskrækket, og jeg følte, at for første gang i hele min skoletid var jeg og Håndarbejds-Larsen enige om én ting: Sy, det kan jeg ikke!

Nu var de vist ved at skrabe bunden for ideer. Pludselig spurgte fru Manuel: »Kan du svømme?«, og her var de endelig kommet på en god idé; erner noget, jeg kan, så er det det! Men hvad nyttede det, jeg sagde ja? Vi havde brusebad, men intet badekar i huset, og i haven havde vi kun det vand, som en spreder midt på græsplænen gavmildt lod sprøjte over venner og fjender. Nok er jeg god til at svømme, men jeg magter ikke at balancere som en bordtennisbold på toppen af en vandstråle!

Men det var heller ikke nødvendigt. Vi puttede hele familien i bilen og kør-

te ud til en swimming-pool, hvor jeg kunne få lov til at vise mine evner. Klokken var henad 9 om aftenen, månen og stjernerne skinnede, som om de blev betalt for det, vandet var klart, lysegrønt og lige tilpas i temperatur, vinden susede underholdende i de store træer og de seks medlemmer af familien Manuel sad langs kanten af bassinet og drak appelsinsaft, mens jeg gjorde bassinet forlæns og baglæns, slog kolbotter og prøvede vipperne.

Havde det været hjemme i sognet, så ville jeg hellere være krøbet i et musehul end at optræde solo i svømmebassinet, men – ja, jeg kan ikke rigtig forklare, hvori det ligger, men sådan var det ikke på Ceylon. Det var ikke kun hos min familie. Denne evne til at få folk til at føle sin egen værdi og til at folde sig ud, den havde de allesammen. Jeg har sunget i radioen dernede – muttersalene, det kunne I aldrig få mig til i Danmarks Radio, det vil jeg love jer!

I har vel nok efterhånden fået indtryk af, at det var den helt store tur, jeg var til på Ceylon.

Når vi nu snart fejrer Thinking-day, vil mine tanker for – hvem kan tælle til hvilken gang, gå til alle de mennesker, jeg kender og holder af derude, og til alle de mange spejderkammerater, som jeg ved også vil sende mig en tanke.

Da jeg ved min hjemrejse mødtes i lufthavnen med alle de tyske turister, som jeg havde delt fly med på vejen derud, så var de belæsset med underlige stråhatte, musikinstrumenter, flettede tæpper, kulørte dansemasker og

meget andet godt, men jeg bare mødte med min rygsæk. Men jeg havde til gengæld erindringen om livet hjemme hos familien Manuel. Jeg havde levet med i deres spænding, da Carmen skulle ud for at søge arbejde på kontor; jeg havde opleve tante Pearl, når hun lavede mad i køkkenet, hun havde lært mig, hvilke krydderier jeg skulle foretrække, når jeg skal lave Carry, og hvordan jeg skulle knuse og blande dem; jeg havde været med til en hindu-højtidedelighed i anledning af, at en ung pige var færdiguddannet i religiøse danse,

hvor vi allesammen fik blomster, indampet kokosmælk og sukkerbidder, og hvor jeg som de andre fik sat en cyklamen farvet plet i panden på rigtig hinduvis; og jeg havde haft lejlighed til at følges med Sriyanie, da hun gik til Buddhistemplet med en stor rød Lotusblomst for at foretage sin meditation. Jeg ville ikke bytte mine minder med alle deres dansemasker og trommer, og det er jo muligt, at de heller ikke vil bytte med mig, men så har vi jo alle fået det, som vi helst ville have det.

Bolle.

International krydsord

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			
11				12			
	13		14			15	16
17				18	19		20
21		22	23			24	
25	26						
27				28			

Løsningen på denne opgave kan indsendes til „Pigespejderen“s redaktion, Erantisvej 21, 4520 Svinninge, inden 1. marts 1969.

Lodret

1. Let musik
2. Lady B-P's fornavn
3. Genklang
4. Ton
5. Her bor halvdelen af verdens pigespejdere.
6. Dreng på norsk
7. Klageudbrud
8. Rummål
14. 5
15. -
16. Svane
17. Forslag
18. Folk fra en del af Storbritannien
19. Haveredskab
23. International organisation
26. ./---

Vandret

1. Land, som er associeret medlem af WAGGS
9. Drengnavn
10. Udbrud
11. Skal medbringes ved rejser i udlandet.
12. Bindeord
13. Dyrelyd
15. Rog
17. Ti på engelsk
18. Patina
20. 5
21. Italien
22. I denne verdensdel er B-P begravet
25. Kan du få gennem vor postbox
.../---/...
28. Frisere

Kollegiet i Lundsgade

Hvad mon det er? Måske vil dette interview med en kollegianer udbrede kendskabet til Pigespejdernes kollegium.

Spørger: Hvor mange spejdere bor der på kollegiet.

Kollegianer: Tja, spejdere og spejdere. Vi skal alle stå som medlem i DDP mens vi bor i huset, men vi behøver ikke at være aktive. Der er vist kun 4 førere og 5, der er med i husets seniorgruppe. I alt er vi 24 beboere fordelt på 3 etager.

Sp.: Hvordan er værelserne?

Koll.: Værelserne varierer i størrelse fra ca. 12 m² – ca. 22 m². Værelserne er møblerede, men man må gerne til en vis grad medbringe egne møbler, og det er helt fantastisk at se, hvor forskelligt værelserne er indrettet.

Sp.: Hvor meget betaler I i husleje?

Koll.: Det afhænger af værelsets størrelse, men prisen ligger mellem ca. 220–310 kr.

Sp.: Hvem leder kollegiet?

Koll.: Kollegiets leder hedder Ellen Bir-

gitte Povlsen. Hun er 25 år og er selv studerende. Hun bor på kollegiet og falder naturligt ind i kollegielivet, så vi ikke føler os knuget af en løftet pegefinger.

Sp.: Er der adgang til køkken?

Koll.: Ja, der er et dejligt, stort, nyindrettet spisekøkken på hver etage, hvor hver kollegianer har to køkkenskabe. Desuden er der moderne gaskomfur og køleskab til fælles afbenyttelse.

Sp.: Hvilke andre faciliteter er der på kollegiet?

Koll.: På hver gang har vi to toiletter, badeværelse og automattelefon. Desuden har vi en fælles fjernsynsstue, så vi har faktisk alt, hvad vi kan ønske os.

Sp.: Skal man være student for at bo på kollegiet.

Koll.: Nej, men man skal være under uddannelse, og man må højst bo her i 3 år.

Sp.: Hvor gammel skal man være for at bo på kollegiet?

Koll.: Der er sådan set ingen aldersgrænse, men da de fleste, der flytter ind, er

studenter, ligger alderen mellem 18 og 25 år.

Sp.: Hvordan kommer man til at bo på kollegiet?

Koll.: Ansøgningsskemaer rekvireres hos kollegiets leder. Det skal være indsendt senest 1. april, hvis man ønsker at flytte ind i august eller september. Naturligvis kan man søge på alle tider af året, da der også ofte bliver værelser ledige på andre tidspunkter.

Sp.: Hvad synes du om at bo på kollegiet?

Koll.: Jeg er vældig glad for det. Det er rart at bo sammen med jævnaldrende, der er altid nogen at snakke med, og det kan især være en fordel for unge fra provinsen, hvis de ikke kender nogen i København.

Ulla og Vibeke.

Mest for Seniorer

Her er invitationen

Seniorudvalget indbyder:

De FØRSTE 50 (I) seniorspejdere (II) spejdere over 15 år, der melder sig, får chancen for at deltage i

Forinden lejren, som vil ligge syd for Eindhoven, vil der blive privat indkvartering i 4 dage i et af landene Holland, Belgien, Luxembourg, Frankrig, Tyskland (el. Liechtenstein).

Tidspunkt: ca. 19 juli-1. august.

Pris for lejren f. 60,- (ca. kr. 120,-).

Pris for rejsen ml. kr. 250-375.

Din tilmeldelse skal indeholde:

Navn, adresse, alder, stilling i korpset (senior, spejder over 15 år), din forers anbefaling, samt hvilket land, du helst vil besøge (hvis overtegnet, da hvilket land).

Tilmeldelsen sendes til Korpskontoret,

Hunderupvej 67, 5000 Odense, senest 15. februar. Mærk konvolutten „5 keys camp“.

For at deltage forpligter du dig til at deltage i:

I. Seniorrigsting i Risskov 1.-2. marts.

II. Fælles-weekend 26.-27. april.

Nøglehilsen
Lene.

Ledere og hjælpere

søges til lejre for skolepiger (ikke spejdere) i „Kløverhytten“ ved Århus.

Der vil blive arrangeret en daglejr for piger i alderen 7-12 år (de tager altså hjem og sover om natten) i tiden 7/7-26/7 samt en ferielejr (med fuldt ophold) i tiden 28/7-9/8 1969 for piger i alderen 10-12 år.

I daglejren kan man binde sig for 1-2 eller 3 uger efter behag. Regnskabet vil ikke være så kompliceret, så man kan afslutte hver uges regnskab for sig.

I ferielejren binder man sig derimod for hele perioden, de 2 uger.

Til daglejren søges: 1 leder, 1 stedfortræder samt 4 hjælpere (seniorer).

Til ferielejren søges: 1 leder, 1 stedfortræder, 1 køkkenchef samt 4 hjælpere (seniorer).

Skriv venligst til fru Grethe Løchte, Kystvejen 57, 8000 Århus C, og angiv den periode, du kunne tænke dig at medvirke.

Der er naturligvis frit ophold, ligesom alle udgifter incl. rejse bliver betalt.

„Festligt“ seniormøde i Sverige

Det var Allehelgenens dag i Sverige og skolefridag. Det skulle udnyttes, så Tors-hälla-gruppen havde inviteret Fors-gruppen og en enkelt dansker, som befandt sig i nærheden.

Gennem årets første sne, ca. 42 cm., vadede vi hen til karamelfabrikken, som vi skulle se. Det var mægtigt interessant at se, hvordan man laver bolcher o. lign. (der var smagsprover ind imellem, hvilket ikke gjorde rundvisningen dårligere). Efter at være blevet beværtet med sodavand og hvad dertil hører, bl. a. to poser med sødt til hver og en stor kasse til fælles brug, forlod vi børnenes paradys og travede ud

til tropshuset, en gammel trævilla, beliggende i skovkanten ved en fos.

Pusten, snakken og grinen lod ud fra to rum, hvor vi havde fordelt os – og frem dukkede så the high society. Drengene i stribet jaket og pigerne i maxi fra for 30 år siden.

Festen skulle foregå i tropslokalet, som var lavet om til en engelsk pub. Pub'en lignede en rigtig med flag, grus, whiskymærker, dart og andre spil.

Og – så begyndte alle tiders hyggelige fest, der blev i stilen hele aftenen. Nogle spillede, en enkelt også på det lettere falske klaver til fællessang, andre sludrede, alt imens godterne blev fortæret. En svingom blev det også til. Efter en dejlig dag og aften gik vi hver til sit mellem kæmpesnedriver.

VAKSE?

Senior konkurrence 3.

Se, så sendes seniordystens sidste skrivelse.

Tredje afdeling, en lille nem opgave:

Skitsér et forslag til et skulderbånd eller andet mærke, der kan bæres af seniorer og rovere i fælles grupper/klan (blå, grønne, gule). Denne del af opgaven afleveres på senorrigstinget i Århus 1.-2. marts.

Tak for jeres indsats, vi venter spændt på at se resultaterne. Med seniorhilsen
Lise og Vibeke.

Seniorrigsting

Hvis du af en eller anden uforklarlig grund endnu ikke har tilmeldt dig til rigstinget, kan du nå det ved med det samme (eller senest d. 10. feb.) at skrive til Kirsten Fløjman, Ellevangen 17, 2700 Brh., København. Oplysninger om rigstinget, som i år bliver i Århus, kan du se i Førerbladets januar-nummer. Seniorkomiteen.

Hvorfor Kertelejr

HALLO, 13-15 ÅRIGE!

Kertelejren bliver ikke som tidligere omtalt i Paradislejren ved Silkeborg, men på »Hanebakkerne« ved Rold skov. Det skal I ikke være kede af.

Hanebakkerne, som ejes af D. D. P., er en rummelig, pragtfuld lejrgrund – beliggende i et af landets mest særprægede egne ved Rold skov og i nærheden af Rebild bakker.

Der vil om nogen tid udgå en »folder« med indmeldelsesblanket. I kan få den ved henvendelse til jeres trop- eller flokfører. Prisen på lejren bliver kr. 100,00.

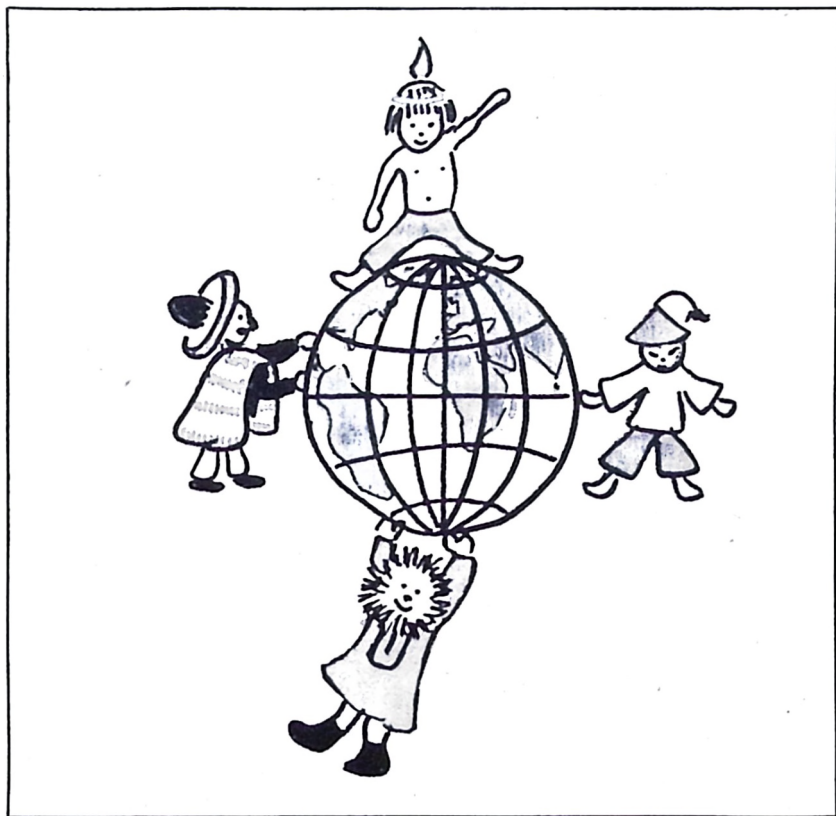
Ang. programmet kan vi oplyse følgende:

En dags patruljekonkurrence – en dags hike – mange muligheder for beskæftigelse – aftengudstjeneste i en af omegnens kirker – et fælles lejrball – fælles morgenparader.

Husk, at troppe kan tilmelde sig under ét, såfremt de opfylder aldersbetingelserne og stiller en fører til rådighed.

Datoen er altså fra 28. juni til 5. juli 1969.

Mange blå/grønne hilsener
Hanne og Vibeke.

TÆNKEDAG

Vidste du?

at det er den 22. februar ...

at det var på spejderbevægelsens stifter, Lord Baden-Powell's fødselsdag?

at det er på verdenspigespejderchefen, Lady Baden-Powell's fødselsdag?

at vi den dag ligesom spejdere i mange andre lande samles og sender hinanden venlige tanker?

at vi den dag giver 25. øre for hvert spejderår til tænkedagsfonden, så vi kan hjælpe spejderkammerater i de nye spejderlande?

at vi sidste år sendte 8830,65 kr., altså 35.322

at vi i år helst skal sende mange flere

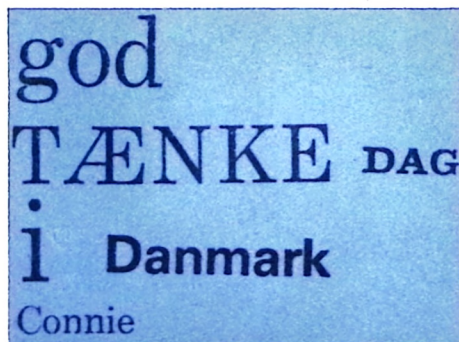

ører?

Hvad I kan lege på tænkedag

Telegrammer. Grækenland

Flere grupper, Hver gruppe får en avis, et stk. blankt papir, 1 saks og en tube lim. Hver gruppe skal sammensætte et telegram, der indeholder et vist antal ord, og omhandler et givet emnet (Tænkedag, bryllup,

handelsmeddelelse etc.). Egnede ord fra avisen klippes ud, limes på papiret, således at det danner et telegram. Gruppen, der laver det bedste telegram, vinder.

Frugt og grøntsager. Leg fra Congo

2 hold. Hver spejder på holdet vælger et nummer. Hver spejder på det ene hold vælger et navn på en grønsag. Hver spejder på det andet hold vælger et navn på en frugt. Alle navne inden for samme hold må være forskellige, og ingen af holdene må lytte hos de andre. De to hold stiller op over for hinanden med 3 skridts afstand. Føreren siger

et tal. De to spejdere, der har dette tal, træder frem. Den spejder, der først opdager navnet, der er valgt af hendes modstander, har vundet. Det hold, der får flest points, har vundet.

Fårehundedyst i Australien

Materialer: 1 pappote, 2 balloner, 1 fårefold pr. hold.

En spejder fra hvert hold står ved startlinjen med en pappote i hånden (fårehunden). Foran hvert hold er der 2 balloner (får). Hvert hold har hver sin farve får. I den anden ende af lokalet er der en fårefold til hvert hold. Den kan laves af et reb eller en stol, således at indgangen er længst væk fra holdet. På ordet „gå“ puffer hver spejder med poten og kun poten sine får (en ad gangen) hen til og ind i folden gennem indgangen. Kommer fårene ind i folden uden om indgangen, må de puffes ud igen og ind den rigtige vej. Den spejder, der først får sine får ind i folden, får et point til holdet, og næste dyst med fårehunde begynder.

Hipitoitoi. En Maori- leg fra New Zealand

Denne leg leges med tommelfingrene sat i 4 forskellige stillinger:

1. Begge tommelfingre peger opad.
2. Begge tommelfingre peger nedad.
3. Højre tommelfinger opad, venstre nedad.
4. Venstre tommelfinger opad, højre nedad.

START

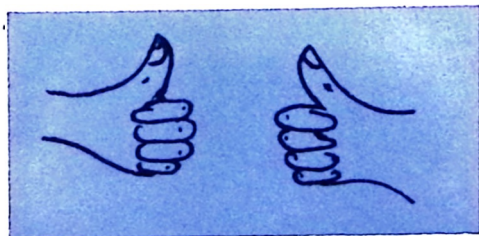
MÅL .

PRPPOTE

2 spejdere står foran hinanden med hænderne på ryggen. Den første siger: „E Hipitoitoi“, og i samme øjeblik rækker begge spejdere hænderne frem med tommelfingrene „sat“ på en bestemt måde. Er tommelfingrene sat ens, får den første spejder 1 point, er de sat forskelligt, siger den anden spejder: „E Hipitoitoi“. Man skifter, indtil tommelfingrene står ens. Den, der sidst har kaldt: „E Hipitoitoi“ har vundet et point og siger: „Hipitoitoi ra“. Mellem hvert point puttes hænderne om på ryggen, og vinderen begynder næste runde. Pointene husker man ved at sætte tallene foran Hipitoitoi i stedet for E. Man spiller til 10. Man kan tælle på dansk, men hvis det skal være sværere på Maori.

Tallene på Maori:

1. Tahī	4. Whā	7. Whitu
2. Rua	5. Rima	8. Waru
3. Toru	6. Ono	9. Iwa
		10. Tekau.

Udtale:

a = ah. i = ei. e = a. wh = f.

Hver stavelse har ens tryk.

Hvad kan I spise på tænkedag

Her skal I have et par små opskrifter på forskellige småretter som I kan spise til jeres thinkingdaymøde, eller den dag, hvor I skal lave noget fremmed mad for at tage due-lighedstegnet „International Kendskab“.

Først en fremmedartet ret fra New Zealand.

Rå fisk i kokosnød

Torske- og rødspættefileter er egnede til denne ret, men også alle andre slags fisk kan bruges, når I fjerner fiskebenene.

Skær fisken i små stykker. Strø den med salt. Dæk fisken med meget citronsaft. Lad den stå i tre timer. Tag kødet ud af en kokosnød og riv det på et rivejern. Kom en halv kop varmt vand over den revne kokosnød. Pres saften af den revne kokosnød fuldstændig ud i en skål. Kom evt. rester af citronsaft heri. Derefter puttes fisken i denne saft. Hakkede løg og tomatkiver tilsættes.

Ingen kogning, retten er færdig og spises helst af kokosnøddeskaller.

En lille nem lækker en fra Schweiz

- 1 stor skefuld havregryn pr. person.
- 1 stor skefuld mælk pr. person.
- citronsaft,
- revet æble,

samt så mange andre forskellige frugter, som I ønsker og har, f. eks. bananer, appelsiner, blommer, ferskner og ribs.

Bland først havregryn, mælk, citronsaft og æble. Tilsæt andre ituskårne frugter. Ingen kogning. Kan spises morgen, middag og aften. Revne hasselnødder er gode heri.

Små sandwiches fra England

- Windsorsandwiches. 4 pers.
- 8 skiver formbrød
- 4 skiver kogt skinke
- 4-8 skiver fed, mild ost
- 1 æg
- 50 g smør eller marg.
- Persille
- 2 tomater.

Skær skorpen af franskbrødsskiverne og læg dem (evt. smurte) sammen to og to med skinke- og osteskiver imellem. Vend dem i letpisket æg og steg dem gyldne i smørret. Pynt dem med persille og tomat.

En spændende en fra Irland, nemlig en rigtig

Christmas Pudding

Brødkrummer af et halvt franskbrød. Formbrød er bedst, benyt rivejern, skær skorperne fra).

- 125 g rosiner
- 30 g korender
- 50 g puddersukker

- 60 g smør (el. marg.)
- 1 æg
- 20 g syltede orangeskaller
- 1 strøgen teskefuld allehånde
- 1 spiseskefuld sherry eller whisky.

Bland tørdelene først, tilsæt smørret, som er smeltet (ikke brunet). Rør derefter ægget i og til sidst sherryen. Bunden af en folieform smøres med lidt smør, og puddingen trykkes ret fast ned i den. Puddingen dækkes løst med et stykke aluminiumsfolie og koges i vandbad 6-8 timer. Pakkes lufttæt og henstår nogle uger eller måneder. Så må I være i god tid med denne ret - måske kan I nå det til næste jul. Ved serveringen: Varmes i vandbad 2 timer, serveres med kagecreme.

Til sidst en rigtig spejderting fra Our Chalet

- 1 stk. franskbrød pr. person.
- 1 skive appelsin pr. person.
- 1 stearinlys pr. person.
- 2 strikkepinde pr. person.
- Puddersukker.
- Smør.

Smør franskbrødet, kom puddersukker på og læg appelsinskiven ovenpå. Rist franskbrødet over et stearinlys til puddersukkeret begynder at smelte. Spis det og nyd det. Strikkepindene bruges til at holde med. Læg et stykke voksdug eller papir under, mens I laver det, for det griser.

VELBEKOMME

I kan få flere fremmede opskrifter og lege, hvis I på depotet køber en lille bog, udgivet af WAGGS, som hedder GUIDE GAMES AND RECIPES. Den er på engelsk og koster 2,50 kr.

Er spejderbevægelsen for gammeldags?

– Det spørgsmål og flere andre spørgsmål har 1. Sønderborg trop sat sig for at snakke igennem. Det blev til en god diskussion ved et PF-møde, som vi har fået et referat af sammen med oplægget til diskussionen. Læs det, og se om I er enige med 1. Sønderborg-spejderne.

– Hvad synes I om spejderbevægelsen? Er den for gammeldags? Er den for traditionsbunden? Hvorfor er der så mange, der melder sig ud? Er det førernes skyld? Er møderne for kedelige? Eller er det noget helt tredje?

Spejderbevægelsen startede for ca. 60 år siden, og verden har forandret sig. Dengang gik man ikke både til spil, gymnastik, dans og sport som i vore dage, og der fandtes ingen ungdomsskole. Spejderne dengang gik op i det med liv og sjæl, som nogle mennesker endnu i vore dage forestiller sig „raske spejderpiger“.

Vi er derimod ved at lande i den forkerte groft. Vi følger ikke rigtigt med tiden. Hvad med at fremhæve det primitive, og samarbejdet med drengene ville måske heller ikke være værst.

Nu vil vi også gerne høre jeres mening om sagen. Det er ikke blot patruljeførernes mening, vi vil have frem, men alle spejdernes!“

Sådan lød det oplæg til diskussionen, som blev bragt i troppens månedlige blad. Ved et PF-møde lidt senere var det grundlag for diskussionen, som I her ser referat af:

– Er spejderbevægelsen for gammeldags?

TF: Nej, det er noget, der tiltaler en vis gruppe piger. Der er måske ikke så mange, men der må også hellere være få og så nogle, der går ind for spejderarbejdet.

Gitta: Nej, det hele skal ikke bare gå op i beat, radio o. s. v. Hvis man lavede det meget om, ville det ikke være spejderarbejde, som BP startede det.

Edith: Jeg mener, at der burde reklameres noget mere for spejderbevægelsen. Udenfor véd ingen noget særligt om, hvad vi spejdere i det hele taget foretager os. På denne måde ville der måske komme flere og dele vore interesser.

Birgit: Jeg mener, det primitive burde fremhæves noget mere. Det går der for meget bort af.

– Er vi generte over at gå i uniform?

Ingelise: Ja, når man kommer gående på gaden, glør folk, og man føler sig derfor noget utilpas i uniformen.

Connie: Uniformen er for gammeldags. Vi kunne få en mørkeblå buksenederdel med en ulden V-udskåret sweaters, hvorunder vi kunne bære vores skjortebluse med slips eller tørklæde, alt efter alderen.

Karin: Jeg er genert over for en kamerat, der ikke er spejder, når jeg kommer i min uniform.

– Skal vi have mere samarbejde med drengene?

Gitta: Vi skal ikke have samarbejde med drengene i patruljerne, men som seniorer.

Edith: Nej, det skal ikke gå op i drenge-pjæt.

TF: Jeg vil tro, det er vor eneste fremtidsplan. Det er latterligt med syv forskellige korps i en så lille by som Sønderborg med ca. 25.000 indbyggere. Vi kunne slå os sammen. Dog ikke fælles i patruljerne.

Gitta: Karantænen ved flytning burde ophæves.

– Synes I, patruljesystemet er forældet?

Birgit: Spejderbevægelsen er bygget på patruljearbejdet, og skal vedblive at være det.

Gitta: Patruljearbejdet bør være efter aldersgruppe og interesse.

– Hvis vi får 5-dages-uge i skolen, ville det betyde noget for os?

TF: Det betyder mere hjemmearbejde og derfor lidt mindre tid til spejderarbejdet. Week-enderne kunne naturligvis blive længere. Man kunne tage af sted fredag aften og komme hjem søndag aften.

1. Sønderborg-spejderne har sendt os indlægget i håbet om, at andre vil tage spørgsmålene op, og at førerne „inde i korpset“ vil diskutere det.

Vi tror, at der mange steder landet over diskuteres brødt. Har I ikke allerede i jeres trop gjort det, så gør det nu. Sæt et møde af til at snakke tingene igennem.

Til gengæld tør vi love jer, at førerne „inde i korpset“ snakker meget om tingene ved hver en lejlighed. Det store spørgsmål „Nye veje“ er under alvorlig drøftelse – et svar herpå er bl. a. de nye spiregrupper og forslaget til nye klasseprøver.

I forbindelse med det årlige divisionschefmøde i 1968 havde man et særligt møde, hvor fremtidens spejderarbejde blev drøftet. Der blev nedsat et udvalg, som hedder „Strukturudvalget“, og det skal hjælpe med at finde frem til fremtidens spejderarbejde.

Strukturudvalget vil gerne høre jeres mening om spejderarbejdet som det er, og som I kunne ønske jer det. Snak om tingene og skriv jeres mening ned. I kan glæde udvalget ved at sende den ind. – adressen er: Strukturudvalget, D.D.P. Korpskontoret,

Lundsgade 6, 2100 København Ø – Måske ligger der netop i jeres mening det helt rigtige for fremtidens arbejde.

I øvrigt har spejderchefen, Bente Øst Hansen, lovet, at hun, når hun har læst dette indlæg, vil skrive en kommentar i næste blad. *red.*

Gladsaxe division indbyder til

Nordisk patruljeførerlejr

på Jægergården ved Helsingør i tiden fra d. 7. til d. 13. juli 1969. For at komme med må du være fyldt 14 år inden d. 1. januar 1969, være PF og 2. klasses spejder. Prisen for lejren er kr. 90,00.

Udover det almindelige lejrtilværelse vil hver af de fire troppe få lejlighed til at beskæftige sig med en særlig interesse. Der bliver:

en fotografitrop

(Ser du motivet fra den rigtige vinkel? Går du tæt på, når du forstørrelse? Lær at udnytte mulighederne i dit apparat og at arbejde i mørkekammeret).

en dramatik- og musik-trop

(Vær med til at lave en virkelig god lejr-bålsunderholdning. Lyst og gå-på-mod er vigtigere end talent.)

en blad-trop

(Har du lyst til at være med til at lave lejravisen og lære at bruge en duplikator).

en orienteringstrop

(Hvis du ikke kan ret meget, får du chancen for at finde ud af, hvad orientering er. Er du dygtig, kan vi love dig nogle fine løb i de dejlige skove ved Jægergården).

Send din tilmelding til DC Birte Hare, Bagsværdvej 189, 2880 Bagsværd, inden d. 15. april. Skriv på tilmeldingen, hvilken trop du helst vil være i – og også hvor du gerne vil være, hvis der ikke er plads i den, du helst ville være i. Skriv også, om du kan have en af de udenlandske gæster boende fra d. 13. til d. 19. juli.

Hallo alle blåmejsler

Kløver fortæller:

Da jeg blev sur på Dims

Uh, hvor har jeg været sur på min bedste veninde, som vi kalder Dims, og nu skal I høre hvorfor:

To af vore blåmejssekammerater, der er søstre, skulle til januar flytte til en anden by, og der blev derfor plads til to nye blåmejsler i flokken. Den ene af dem går i klasse med Dims og mig, men den anden er en lille én fra 1. klasse, som vi aldrig har lagt mærke til i skolen.

Hun hedder Victoria, og når jeg siger, at hun er lille, så er det ikke bare fordi hun går i 1. klasse, men hun er virkelig meget lille, og hun ser ud, som om hun er bange for os alle sammen. Da vores blåmejssefører, Gutte, kom med hende, så gemte Victoria sig helt ind til hende og ville slet ikke se på os, men så siger Dims pludselig:

– Hvor er hun dog sød. Må hun ikke komme i vores kuld?

Det syntes Gutte var en god idé, især hvis Dims ville hjælpe Victoria lidt til rette i starten og også ellers ville tage sig lidt af hende.

Det kunne jo være meget godt til blåmejssemøderne, men tror I så ikke, at Dims også begynder at rende rundt med Victoria i skolegården i frikvartierne. Det gik til på den måde, at vi pludselig opdagede Victoria stå helt alene op ad en dør. Jeg sagde: Se, der står Victoria. Hun ser ud, som om hun er ved at krybe helt ind gennem døren.

Åh, hvor er det synd, at der slet ikke er nogen, der leger med hende, sagde Dims, og så for hun over til hende og snakkede med hende. Det vil sige, at

det var Dims, der snakkede, for Victoria siger aldrig noget.

Jeg sagde til Dims, at hun ville blive rent til grin for alle vore klassekammerater, men det var hun lige glad med, sagde hun, og det plejer Dims endda altid at tænke meget på.

Her til fastelavn skulle vi slå katten af tønden sammen med pigerne i tropen, og det var en solid tønde, for vi havde tur mange gange, før den begyndte at knage.

Glad stod lige foran Dims, og da det blev hendes tur, så sprang hun frem og gav tønden sådan et slag, at den var lige ved at falde ned. Da så Dims gav tønden et ikke særligt kraftigt slag,

kom den brasende ned, og æbler og appelsiner trillede til alle sider.

Da vi havde samlet dem op, blev Dims kronet til kattekonge, og da hun derefter skulle vælge en kattedronning, så troede jeg naturligvis, at hun ville vælge mig. Men hun ikke så meget som skævede til mig, og hvem tror I, hun valgte?

VICTORIA!

Og Victoria blev kronet af Dims, og bagefter, da vi drak cacao og spiste boller, sad de to på hæderspladsen. Så blev jeg rasende på Dims, og jeg sagde til nogle af de andre, at det kunne Dims ikke være bekendt, men der var slet ingen, der holdt med mig, og så blev jeg så rasende, at jeg gik hjem.

Nu bagefter er jeg lidt flov over, at jeg opførte mig så grimt, for når jeg tænker rigtigt over det, så trænger Victoria nok til, at man gør hende glad, men jeg kan ikke lide at indrømme det over for Dims.

Hvem vandt

Det var der slet ingen, der gjorde, for der skete det mærkelige, at der slet ingen løsningen kom på opgaven. Det var noget helt nyt, og jeg tænkte, at det måske var, fordi I havde fået „Pigespejderne“ for sent. Jeg har hørt om en flok, der endnu ikke til nytår havde fået decemberbladet. For det kan vel ikke være fordi, I ikke går i skoven om vinteren, vel?

Breve

Pil skriver meget morsomt om sin hamster:

Jeg har en hamster, der hedder Gnasker. Jeg fik ham i julegave sidste år. Han bor på mit værelse, og han sover om dagen og er sprællevende om natten. Så støjer han sådan, at jeg må sætte hans bur ud på gangen.

Forleden dag skulle jeg gøre buret rent, og imens fik Gnasker lov til at løbe rundt på køkkengulvet. Da jeg var færdig, kunne jeg ikke finde ham nogen steder. Jeg ledte og ledte. Jeg var bange for, at han var smuttet ind i stuen, men så horte jeg pludselig noget pusle inde i køkkenskabet, og der sad Gnasker og gnavede nok så glad på en grydeske.

Tak for alle julehilsenerne. Jeg håber, at I vil være meget flittige til at skrive til »Hallo alle blåmejser« i 1969.
Nord.

EFTERLYSNING

Hvem finder årets første fol fod? Allerede i marts kan man finde denne lille forårsbebuder, der selv ligner en lille forårssol. Sidste år kom de første fol fod fra Fyn og Jylland, og det bliver spændende at se, hvor man finder den første i år.

Der skal nok blive en lille præmie til årets prinsesse Fol fod.

BLÅMEJSER I 40 ÅR

I år kan blåmejserne fejre 40 års jubilæum, men det vil I komme til at høre mere om, når vi når frem til selve jubilæumsdagen i oktober. Foreløbig vil I på forsiden af hvert nummer af Pigespejderne se et blåmejserbillede, og i den anledning efterlyses

gode fotografier, som helst skal vise noget af det spændende, som opleves rundt om i flokkene.

Har du et godt billede, så send det til „Hallo alle blåmejsers“, så kan det være, at du får det at se enten på forsiden eller inde i bladet på blåmejsesiderne. Vi vil gerne have lov til at beholde de indsendte billeder, da vi mangler blåmejserbilleder til arkivet.

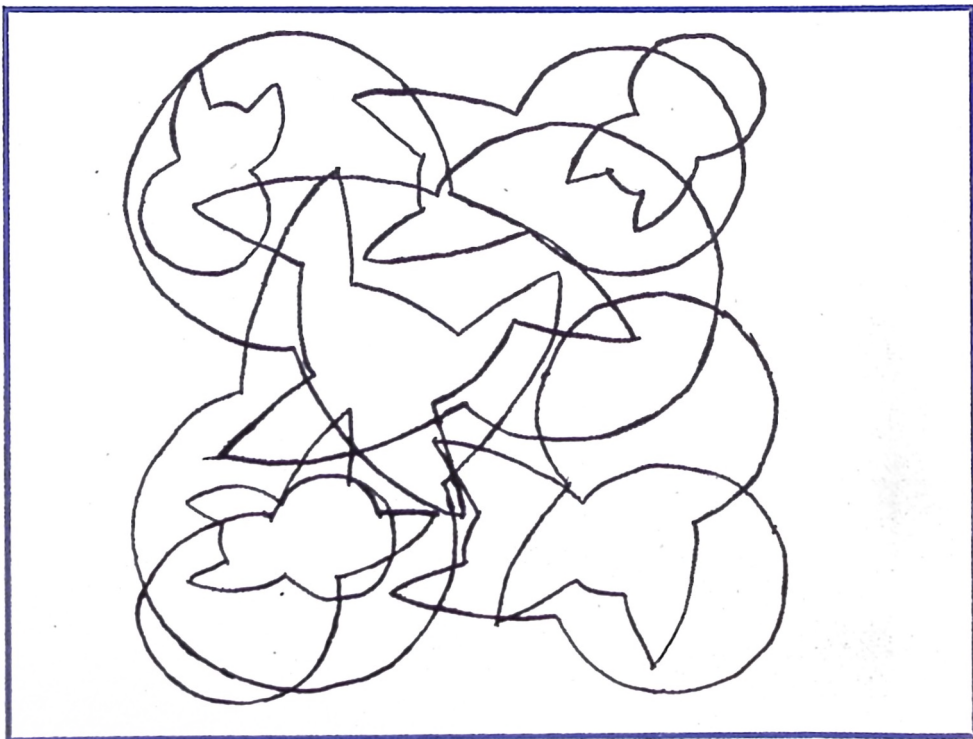
Hvis din mor engang har været blåmejs, så vil vi være meget glade for kopier af gamle billeder.

Månedens konkurrence

Hvor mange fastelavnskatte har gemt sig på billedet?

Løsningen indsendes inden den 10. marts til „Hallo alle blåmejsers“.

Præmien er en håndbog efter eget ønske. Der skal også nok blive nogle trøstpræmier.

Alle breve og løsningen på opgaven sendes til:

Hallo alle blåmejsers, Karen Nordström, Kollerødvej 54, 3450 Allerød.

Spejderne på den årlige morgenmarch gennem byen.

Den 30. september kunne de blå pige-spejdere i Horsens fejre deres 50 års fødselsdag. Vi tyvstartede allerede torsdag den 26. med at opstille en tombola på byens torv. Præmierne var hovedsagelig fremstillet og skænket af spejdere, forældre og gamle spejdere i byens forretningsliv. Blandt de præmier, som spejderne havde fremstillet, var 24 dukker klædt på i blå spejderuniformer. Tombolaen gik strygende og folk var især ellevilde med dukkerne. Tombolaen sluttede lørdag middag, og allerede samme aften var vi på'en igen med jubilæumsfest, hvortil alle byens uniformerede korps var inviteret. Korpsene var i indbydelsen blevet bedt om at møde op med en kort underholdning som en hyldest til jubilaren. Dette blev en stor succes og kan hermed anbefales til andre jubilerende tropper. Efter underholdningen fik vi forskellige fødselsdagsgaver. Derefter var der dans til kl. 24. Det var festligt at se, hvordan alle farver blev blandet på dansegulvet. Som indledning til aftenens festligheder førtes fanerne ind til en imponerende fanemarch og hvirvel fra Spættes blå orkester fra Aalborg. Spætte er gammel Horsens-spejder, og det satte derfor et ekstra festligt præg på

det hele, at hun kom med alle sine piger og spillede for os.

Med denne fest var jubilæet dog ikke slut. Næh, vi startede tidligt næste morgen kl. 8,30 med at vække byens borgere med en march gennem byen med Spættes orkester i spidsen. Marchen sluttede i Håndværkerforeningen, hvor vi blev modtaget af spejderchefen. Vi syntes alle, at det var vældig spændende, og vi var meget taknemmelige over, at Bente ville afbryde sit møde på Rodbjerggård for at komme og hilse

Et glimt af gavebordet og et glimt af førerne med spejderchefen på højre fløj.

på os. Bente deltog også i den efterfølgende reception og frokost, hvortil var indbudt gamle førere og „tropsrødder“ m. fl.

Men selve fødselsdagen var som for nævnt den 30. Det måtte fejres. Altså holdt vi et fælles fødselsdagsmøde for begge troppe, samt blåmejser og seniorer. Det kneb med pladsen, men vi havde en dejlig aften med sodavand, fødselsdagskringle m. v.

Det kan være lidt underligt at fejre 50 års fødselsdag, når man kun har været med nogle få år, men vi har da heldigvis vores hyttemor, som har været blå spejder her i Horsens i 49 af de 50 år vi fejrede.

Med spejderhilsen

1. og 2. Horsens Tropp, Flok og Grupper.

INDBYDELSE

SCHWEIZ

De schweiziske pigespejdere fejrer i 1969 50-årsjubilæum og har planlagt en stor jubilæumslejr med deltagelse af spejdere fra mange lande.

Lejren afholdes ved Olivone i Blenior-dalen (Tessin) i tiden 18.-29. juli, og der tilbydes ophold i private hjem 12.-18. juli og igen 29.-30. juli.

Lejren ligger i en højde af 1000-1500 meter, og det oplyses, at i juli er dagene varme, mens nätterne kan være temmelig kølige.

Der indbydes: 1-2 voksne førere og 18 spejdere i alderen 14-16 år.

Lejrens sprog vil være: tysk, fransk, italiensk og engelsk.

Pris: 90,- sv. frs. - som også dækker udflugter samt rejsen fra værtsfamilien til lejren og retur.

Ansøgning (på skema) inden 1. marts.

HOLLAND

International seniorlejr.

Tid: 22. juli-1. august + ophold i private hjem 15.-22. juli (evt. 1.-6. august.)

Sted: Buitenzorg, Baarn.

Lejrens tema: Holland, lavland (land, indvundet fra havet, liv og natur).

Lejrens sprog: Engelsk, fransk, tysk.

Pris: ca. 90,- Gylden, som også dækker udflugter.

Der indbydes: indtil 10 seniorspejdere i alderen 16-21 år.

Ansøgning (på skema) inden 1. marts.

NORGE

Norsk Spejderpikeforbunds landslejr.

Tid: 1.-9. juli.

Sted: Frederikstad.

Program: Oldtid, kunsthåndværk, men der bliver også manquinopvisning.

Pris: n. kr. 125,-.

Udstyr: Telte og andet lejrudstyr skal medbringes.

Der indbydes: 40 spejdere og/eller seniorspejdere (min. alder for spejdere 12 år med ledere).

Ansøgning (på skema) inden 1. marts.

*

Skemaer rekvireres fra og alle henvendelser sker til: Det Danske Pigespejderkorps, internationale afdeling, Hunderupvej 67, 5000 Odense.

*

Rejsefonden.

Ansøgning (på skema) med samme frist som for den pågældende indbydelse og til samme adresse.

Godt ord igen

Gulvet i kabyssen, hvor kokken og mesedrengen fór rundt imellem hinanden med bare fødder, var dækket med storternet linoleum i sort og hvidt. Pludselig kom de for tæt på hinanden, og mesedrengen kom til at træde på kokkens allerstørste ligtorn.

- Kan du ikke se dig for, knægt, skreg kokken og langede ud efter synderen.

- Det er din egen skyld. Du kan jo bare stille fødderne på de hvide felter, så man kan se dem.

KLØVERARBEJDET

En dag på min skole

Fra Refsnæsskolen, Statens kostskole for blinde og svagsynede, Refsnæs, har vi fået brev fra to spejdere, der fortæller, hvordan dagen går på skolen. Vi fik også en spændende beretning, men den må desværre vente på grund af pladsmangel. Spejderne hedder Else og Inger, og de fortæller om:

En dag på min skole.

Else: Vi står op om morgenen klokken 7, og vi har en halv time til at gøre os færdige i.

Inger: Vi er 6 på vores sovesal, og vi er alle meget søvnige. Når vi langt om længe er stået op, reder vi seng og går i bad. Efter

badet skynder vi os i tøjet, og så skal vi ned og spise morgenmad.

Else: Den består af brød med ost, leverpostej og marmelade. Så får vi te, og vi kan også få cornflakes. – Når vi har spist, skal de store piger op og se deres senge efter, om de er redt godt nok. Så skal vi ned og have overtøj på og stille op to og to for at gå til morgensang.

Inger: Vi synger en salme og en sang, og så bliver Fadervor bedt.

Else: Efter morgensang skal vi til time. Vi har i alt 6 eller 7 timer, men så er man også træt.

Inger: Kl. 10,45 er der spisefrikvarter, og derefter et kvarter fri til luft. Vi slipper fra skolen omkring kl. 3, somme tider før.

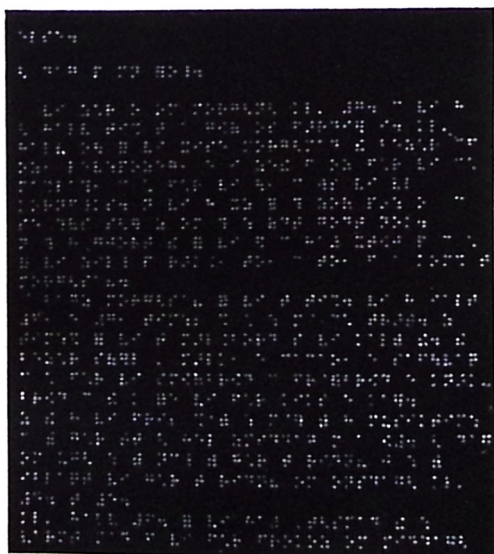
Else: Efter timerne skal vi til mælkebord, som vi kalder det. Vi får som regel mælk, cacao eller saftvand, smørrebrød, franskbrød eller knæbrød, og det kan ske, vi får kiks eller kager.

Inger: Om eftermiddagen er der musikundervisning på fløjte, guitar og klaver og klarinet, og der går tit en hel eftermiddag med at øve. En dag om ugen går nogle til ridning, og om onsdagen går nogle af os til spejdermode.

Else: Klokken halvseks får vi aftensmad, og om aftenen er der lektielæsning.

Inger: Klokken halvti skal vi være i seng. Så bliver der sagt godnat, men vi ligger som regel og snakker lidt, inden vi falder i søvn.

Her ser I en side med noget af ovenstående tekst skrevet med braille.

Glade Rødning-spejdere

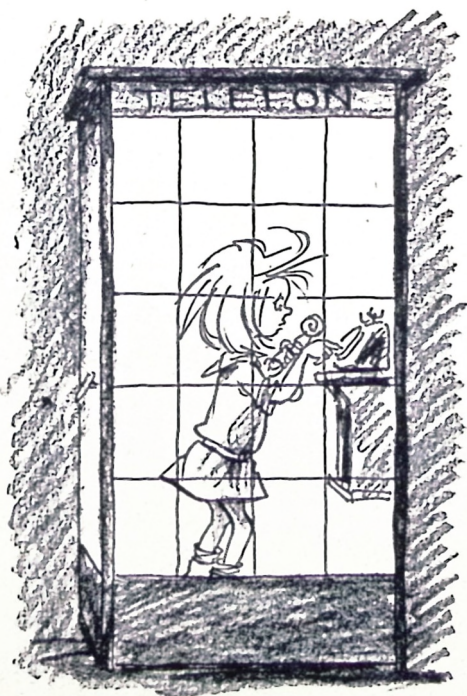
Boede „til leje“ i 30 år – har nu fået deres eget.

Da troppen den 10. oktober 1938 blev startet af Anna Marie Christoffersen (har senere været divisionschef for Dybbøl og Skamling) holdt man moderne rundt om i hjemmene. Senere fik man lov til at være i et hjørne af biblioteket, hvor kakkelovnen osede, så man snart ikke kunne være der. Noget senere fik pigerne lov til at holde

moderne i det gamle arresthus, i køkkenet med tilstødende lokaler – et herligt sted. Derfra gik det videre til Dommerhusets arkiv og skolens tegnelokale. Det sidste sted var dog ikke det allerbedste, for her måtte spejderne næsten ikke røre sig, så et sådant sted kan en Rødning-spejder ikke holde ud at være.

Efter krigen blev der på auktion i Skrydstrup købt en vaskebarak, der havde været anvendt af flygtninge. Barakken, der allerede dengang var medtaget, blev opstillet på en lejet grund. Der blev den gang sagt, at kunne barakken holde i 10 år, så skulle man være glad. Den holdt – og ti år til, men nu kan den heller ikke bruges mere.

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

På troppens 20 års fødselsdag kom man med planerne om en ny hytte, men der skulle alligevel gå 10 år, inden tanken blev realiseret.

Arbejdet blev påbegyndt i marts måned 1968, og er nu færdiggjort. Det er et dejligt stort hus på 100 kvm. med et stort tropslokale, to patruljelokaler, depotrum, køkken og toilet.

Indvielsesdagen kom med regnvejr, dog betød dette inten for de glade Røddingspejdere, for nu kunne de få eget tag over hovedet.

Efter flaghejsningen blev forældre og andre frivillige hjælpere inviteret på et rigtigt sønderjysk kaffebord. „Floumand“.

Vinterligt

– Og når menneskets temperatur synker dybere og dybere, hvad sker der så til sidst, spurgte læreren eleverne.

– Så får de frost i tærne, svarede Ole.

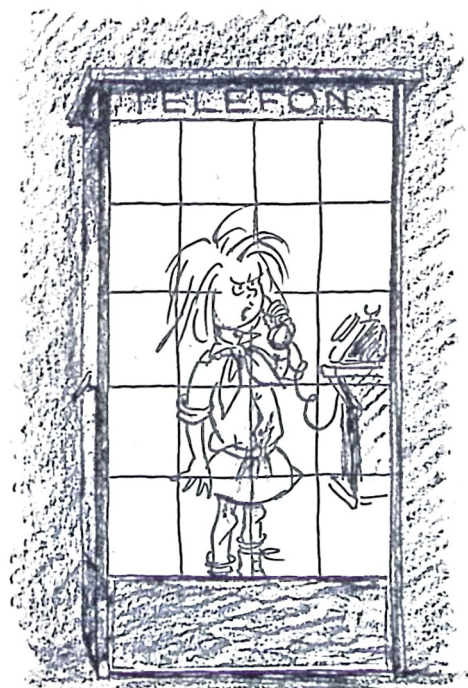
* * * *

Ser man det

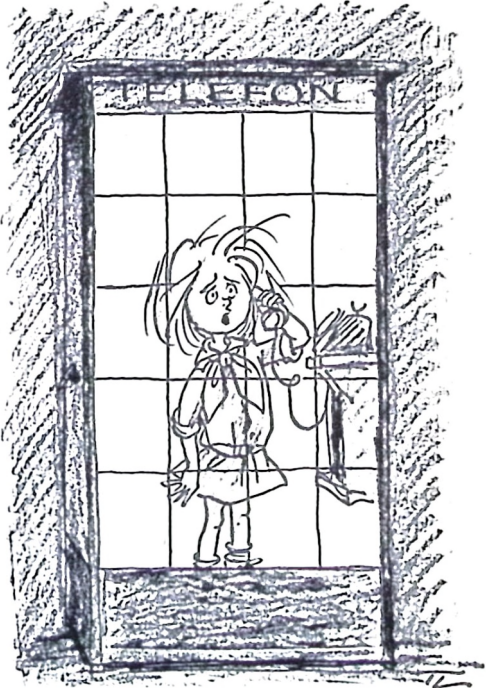
– Jeg vil gerne have et lille spejl. Det skal være til en fødselsdagsgave.

Skal det være et håndspejl?

– Næh – det skal være et, man kan se ansigtet i.

Jeg vil gerne tale med fru Jensen.

Det er Deres babysitter, fru Jensen, Deres lille dreng har låst mig ude!

*HALLO,
her er postboxen!*

Mange af jer har endnu ikke opdaget, at postboxen har skiftet adresse, men det har den altså, også selv om der er sket en fejl i sidste nummer af Pigespejderne.

Har I ønsker, skal I sende dem til:

frk. Inger Rosenkilde,
Jyllandsgade 96
6700 Esbjerg.

Da der går så lang tid mellem Pigespejdernes numre, er nogle af ønskerne blevet optaget i mellemtiden. Det skal I ikke være kede af, for jeg får stadig nye ønsker. Jeres ønsker bliver alle sendt videre, men nogle lande er meget længe om at svare. Der kommer så mange ønsker om penneveninder i Norge, at Postbox-Guns slet ikke kan følge med, derfor er der så lang vente-tid for blåmejsjerne.

Månedens tilbud

1 tropsfører i Australien vil gerne udveksle ideer med en dansk tropsfører.

1 svensk blåmejsfører vil gerne udveksle ideer med en dansk blåmejsfører.

1 amerikansk blåmejsflok vil gerne skrive med en dansk flok.

1 hollandsk patrulje på ca. 14 år, skriver engelsk og tysk.

1 hollandsk spejder, 14 år, skriver engelsk og tysk.

9 finske spejdere, 13-16 år, skriver engelsk og tysk.

1 sydafrikansk tropsfører, skriver engelsk.

1 sydafrikansk blåmejsfører, skriver engelsk.

1 sydafrikansk spejder, 14 år, skriver engelsk.

Nu har jeg opfyldt mange af jeres ønsker, men så vil jeg til gengæld gerne høre, hvordan det går med jeres skriverier; prøv at få tid til et kort brev til mig, det vil glæde mig meget at høre, at I er glade for jeres penneveninder
Kilde.

Indsendt den	Postbox nr.
Jeg ønsker en penneveninde i (land) eller Navn Adresse Født den År Sprog Jeg har i forvejen gennem postboxen fået penneveninder i (lande) Vedlagt kr. 1,80 i frimærker.	
Postboxens adresse: frk. Inger Rosenkilde, Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.	

Thinking day...

DEPOTET

har bøger og pjecer om internationalt pigespejderarbejde:

NYHED

Farvestrålende folder med billeder om verdensforbundet „This is your World Association“ 2,25

Pigespejdernes internationale kammeratskab	0,60
Verdensforbundet – Internationale samlingssteder – Internationale personligheder – Der kommer en gæst (vejledning for fremmedførere) – Unesco,	pr. stk. 0,85
Thinking Day Léaflet	0,75
The Story of the four World Centres	4,00
Trefoil around the World	10,25
Our Chalet sangbog	3,25
Brownie Stories of the World, 4 forsk., pr. stk.	1,50
Malebøger m. blåmejseuniformer fra mange lande, 5 forsk.,	pr. stk. 2,25
Amerikanske håndbøger: Brownie – Junior – Cadette – Senior ..	pr. stk. 11,50
Tavler med pigespejderuniformer fra hele verden, 6 forsk.,	pr. stk. 1,50
Tavle med flag fra lande, der har pigespejdere	1,75

Husk

Thinking Day postkort 0,40

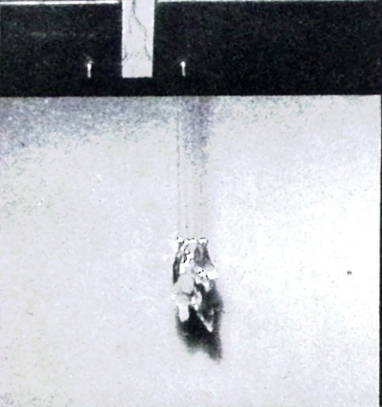
Pigespejderlommebogen 1969 6,25

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . 2100 København Ø. Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

Sådan laves det

På et stykke pap tegner du en cirkel – ca. 7–8 cm i diameter – og klipper den ud med en „stor og stærk saks“. Er pappet hvidt, kan du evt. male det i en farve eller med tusch.

Du finder derefter i en stenbunke nogle ganske tynde flækker af flintesten. Du skal bruge ca. 25–30 stk.

Hvid eller sort kinesertråd klippes nu i længder på ca. 15 cm. Med en stærk lim (evt. Plastic Padding) limer du trådene på hver sten. Læg stenene med trådene lidt fra hinanden, mens de tørrer – ellers filtrer de let.

Den runde skive pap hænger du nu op i tre eller fire tråde. Hæng den ikke for højt, da man hurtigt bliver træt i armene, når man skal til at „sy“ stenene op i pappet. Hertil bruger du en tyk stoppenål, som kan vrikkes gennem papskiven uden at knække. Trådene skal fæstnes på pappets overste side. Det er ikke nok med en knude, da hullerne fra nålen er store, men de kan evt. bindes sammen to og to, eller du kan bruge små stykker af tændstikker eller clips til at binde tråden om.

Når uroen er færdig, hænges den op i en doråbning, og den mindste luftning vil få de yndigste, spinkle toner til at lyde.